

Το Άγιο Πνεύμα

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

*Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης
†1 Ιουνίου 2014*

Γράφει ο Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης

...Και ξαφνικά, δίχως κανείς να το περιμένει, ήλθε βοή από τον ουρανό, σαν ήχος σφοδρού ανέμου, που κινείται με κάθε ορμή, και γέμισε όλο το σπίτι που κάθονταν οι απόστολοι. Και είδαν με τα ίδια τους τα μάτια να διαμοιράζονται πύρινες φλόγινες γλώσσες πάνω από το κεφάλι του καθενός και γέμισε το είναι τους με το Άγιο Πνεύμα και φωτίστηκαν και ενισχύθηκαν και άρχισαν να μιλούν οι πριν αγράμματοι ουράνια λόγια και εμπνευσμένες διδαχές...

Από τότε μένει στην Εκκλησία ο Παράκλητος, το Άγιο Πνεύμα, το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, το οποίο ιδιαίτερα εορτάζεται αύριο Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος. Το Άγιο Πνεύμα από τον Πατέρα. Ο θαυμαστός, υπέρλογος και υπερφυσικός ερχομός του σημείωσε τη γέννηση της Εκκλησίας μας. Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος συγκροτεί το θεσμό της Εκκλησίας, κυβερνά και καθοδηγεί

το πλοίο της, ανάμεσα από τους μύριους υφαλοσκοπέλους της ιστορίας, παρά τα ανθρώπινα λάθη των εκπροσώπων της, και το οδηγεί στον εύδιο λιμένα της σωτηρίας.

Ο σκοπός της ζωής κατά την ορθόδοξη θεολογία είναι η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος, η χαρίτωση δηλαδή και τελείωση του ανθρώπου. Το θαύμα του φωτισμού πολλών, μετά το κήρυγμα των αποστόλων την ημέρα της Πεντηκοστής, επαναλαμβάνεται στα βάθη της ψυχής όσων επιθυμούν να αισθανθούν τους κραδασμούς της νέας βιαίας πνοής του Παράκλητου, της βαπτίσεώς του στα νάματα της προσωπικής τους Πεντηκοστής και της υιοθεσίας τους υπό του πανσθενουργού Παναγίου Πνεύματος. Το φως του Πνεύματος ανακαινίζει, αναπλάθει, ανανεώνει, αναμορφώνει.

Η Εκκλησία φωταγωγεί, ποιεί τα τέκνα της φωτόμορφα. Η Εκκλησία πορεύεται για τη φωταγωγία του κόσμου. Ο κόσμος όμως αγάπησε πιο πολύ το σκοτάδι. Φοβήθηκε φαίνεται αποκαλυπτικό και καθαρτικό φως. Πλούτος μοναδικός της Εκκλησίας είναι αυτό το πλούσιο και ακένωτο ζωοπάροχο φως. Μπορεί ο καθένας να κάνει, αν το θελήσει, έμπρακτα υπερώο Πεντηκοστής την καρδιά του. Για την καλή αλλοίωση όμως χρειάζεται καθαρότητα. Συνεπαρμένοι, παρασυρμένοι, πλανεμένοι και απατημένοι πολλοί σήμερα από αλλότρια πνεύματα και φώτα λησμόνησαν, άφησαν, αγνόησαν το υπερουράνιο, αληθινό φως και το Πνεύμα το άγιο, με τη γλωσσοπυρσόμορφη χάρη.

Εύκολα μιλάμε για τον κόσμο, για τους άλλους, τους πολλούς. Πόσοι όμως από εμάς, τους ανθρώπους της Εκκλησίας, διατηρούμε ενεργά τα αγιοπνευματικά χαρίσματα της αταλάντευτης πίστης, της μόνιμης πραότητας, της απαραίτητης εγκράτειας, της θυσιαστικής αγάπης; Μήπως στοιχεία αδιαφάνειας, υποκρισίας, αδιαφορίας και ασυνέπειας διέπουν το βίο μας; Εμπνέουμε το σφοδρό έρωτα της αγιότητας, τη χάρη της σεμνότητας και την ωραιότητα της ταπείνωσης;

Παρουσιάζουμε εμείς την ευπρεπεστάτη αλλοίωση της Πεντηκοστής ή μασκοφορούμε και τη ζητάμε μόνο από τους άλλους;

Παράκλητος σημαίνει παραμυθία, παρηγοριά. Υπέρ ποτέ άλλοτε έχουμε όλοι ανάγκη από την “πανσωστική αιτία” του Αγίου Πνεύματος, για να παρηγορηθούμε πραγματικά. Στη σύγχρονη βαβυλώνια αιχμαλωσία υπό πνευμάτων πονηρών και ακαθάρτων, όπου έκαναν τον άνθρωπο αγχώδη, ταραγμένο, φοβισμένο, καχύποπτο και σαλεμένο έχουμε ανάγκη όλοι θερμής δέησης: Ελθέ, και σκήνωσον εν ημίν, και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος, και σώσον, Αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

Πηγές:: makthes.gr- agioritikesmnimes.blogspot.gr